

побѣдитѣ си въ южна България и около Ихтиманъ и Самоковъ, той докаралъ роби и робини, хубави като слънцето и луната (*riportò schiavi belli, come il sole, e schiave belle come la luna*). Слѣди отъ масови заробвания се намиратъ и въ епоса ни, дѣто се пѣе за карани отъ „църни арапи“ по нѣколко „синджири роби.“ Изразътъ „синджири“ значи чѣти и въ тѣсна смисълъ на думата не е поетична украса. Робитѣ дѣйствително сж били вързвани съ синджири. Поне това се види и отъ Брокиеръ, свидѣтель на ужаси още прѣди падането на Ц-дъ. Пѣсни за стари заробвания се срѣщатъ и въ Сливенъ, но далечното минало и общото тегло не посочва чрѣзъ епоса на поединични заселища. Изразътъ „църни арапи“ не значи негъръ, а турчинъ, побѣдителъ, мохамеданинъ.

Къмъ экономичнитѣ роби въ по-тѣсна смисълъ ще се отнесатъ отвлечанитѣ християни, прѣдметъ на търговски сдѣлки, и тая часть отъ раята, която е била прикрѣпена къмъ чифлицитѣ на мѣстни спахии, бейове и султани. Послѣднитѣ бѣха разпространени най-вече въ югоизточна България: сливенско, ново-загорско, ямболско и карнобадско. Едно отъ сливенскитѣ села се именува чисто и просто Есирлий (робово). Тоя родъ заробвания бѣха най-честитѣ и послѣдваха политическитѣ. Тѣ траяха отчасти до 1839 г. и дори до освобождението ни. У италиански хроници за по-миналитѣ вѣкове се срѣща за български моми и момчета отвлѣчени отъ единъ край на П-ва и продадени надалечъ отъ него. Агенти на тая епохална търговия съ живо месо бѣха прословутитѣ носители на рицарски добродѣтели — генуезци, венециянци, флорентинци и т. н. Родината на Данте се обърна на панаиръ за роби, къмъ които се носѣха отъ Балкана прѣзъ Адриатическо море пълни гимии и мауни съ млади, откъснати отъ ржцѣтъ на беззащитни родители, роби¹⁾. Всѣки по-голѣмъ турски градъ

¹⁾ Ср. труда Heyd W. Откарванитѣ по горния начинъ роби въ Италия, Georgiuz мисли че сж спасявана рая, натоварена на Венецианскитѣ кораби (*Epitome of the costumes, rites etc. of the Turks. London. 1570. — de Turcarum ritu et de affectione captivitorum etc.*). Ср. очевидача Baron de Busbec (*lettres, Paris II, 30—33, 56*). Отъ него се види, че политическитѣ заробвания въ П-ва сж ставали прѣзъ всичкитѣ войни на турцитѣ. За робството у